

[Bertel Dahlgaard.]

De 60 mill. kr.s nedskæring er den første bebuder herom. Et andet spørgsmål, der vil komme til at foreligge på dette område, er, at man formentlig vil komme til at drage konsekvenser på dette område i forholdet til de allierede.

Jeg skal da sige i anledning af det ærede medlem hr. Aksel Møllers sidste bemærkninger, at jeg håber, det konservative parti herefter forstår, at det er udelukket, at det radikale venstre underskriver nogen art af konservativ håndfæstning. Vi er et frit parti. Vi har hidtil gennem de sidste 12 år afslået 3 tilbud om at indtræde i fællesregeringer. Det begyndte med, at venstres store afgud, hr. Knud Kristensen, indtræbende bad os om at indtræde i en fællesregering sammen med venstre i 1947. Vi modstod tilbuddet og var dermed lidt mere fremsynede end de, der løftede Knud Kristensen på skjolde og nu sidder med smerterne. Vi har siden afslået 2 tilbud fra socialdemokratiet af tilsvarende art. Men vor frihed vil ingen i den kommende tid kunne beskære os. Jeg gentager: vi stiler imod efter valget at medvirke til en så stærk samling om opgaverne, at den kan bære den politik, der skal føres.

Jeg skal i øvrigt sige til det konservative parti, at jeg gennem nogen tid ikke har været en stærk ynder af de højst forskellige måder, hvorpå partiet har nærmet sig os. Det skifter lige fra at udtale den største afsky for os til, at man næsten ikke kan nære sig for tilnærmelser. Ja, så sent som for et par dage siden så jeg, at et medlem af den konservative folketingsgruppe, det ærede medlem hr. Reedtz-Thott, har skrevet i Holbæk Amts Avis, at man i det konservative parti var nogle stykker, der altid har sagt, at det radikale partis udenrigspolitik her i landet går russernes ærinde. Det undrede mig meget at læse denne udtalelse. Jeg har hidtil betragtet det ærede medlem som en fin mand — ordet fin i god betydning — og jeg beklager, hvis jeg skal revidere denne opfattelse. Det radikale venstre trænger ikke til at få sin nationale kvalitet justeret af nogen som helst konservativ patentpatriot, men jeg vil gerne bede om en vis anstændig optræden af dem, der gang på gang kommer og banker på vor dør for at træde i nærmere forbindelse med os.

Jeg har et par ord, jeg gerne vil sige i anledning af det ærede medlem hr. Aksel Larsens udtalelser her i går og hans virksomhed i det hele taget.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen og det kommunistiske parti har i de sidste par måneder udfoldet en hektisk virksomhed herinde med fremsættelse af masser af forslag. Jeg tror ikke, der hos nogen hersker tvivl om formålet. Formålet er at bringe partiets stilling til Ungarnsbegivenhederne i glemsel. Opgaven er håbløs, og de forslag, der stilles, er alt for gennemskuelige. De går ud på færre og færre skatter, større og større udgifter og mindre og mindre produktion. De ville betyde økonomisk sammenbrud for landet i løbet af få måneder, samfundet i opløsning, arbejdernes eksistens truet. Og alt dette tillader et parti sig at foreslå under berømmelse af tilstandene i Rusland, hvor et kommunistisk styre har været ved magten i 40 år i et af verdens fra naturens hånd rigeste lande, men hvor den almindelige arbejderstand ville se det som et mægtigt fremskridt at opnå en levestandard som den danske. Det ærede medlem hr. Aksel Larsen og hans trofaste står nu forladt af den idealistiske del af partiet, men denne kan det ærede medlem ikke undvære, fordi der trods alt var en dansk idealistisk islet, som kunne aftvinge dog en vis respekt, men efter at den er borte, vil kulden fra øst føles mere knugende i det danske klima.

Så var der det ærede medlem hr. Viggo Starcke. Det var en ganske fornøjelig skilddring, han gav af min virksomhed her i folketinget gennem de mange år. Det ærede medlem nyder jo efterhånden det privilegium at kunne køre på frihjul herinde for ikke at sige løbehjul, uden at det ærede medlems mærkelige påstande tages alvorligt, og den regel skal jeg heller ikke fravige, så det skal nok være rigtigt, at de ulykker, der er indtrådt i de sidste 37 år — bortset dog måske fra verdenskrigen — skyldes min virksomhed. Der er dog den formildende omstændighed, at befolkningens levevilkår og velstand stadig er gået frem i de 37 år trods krige og kriser, og det er jo egentlig det, der er formålet med vor virksomhed herinde.

Jeg skal hermed lade det ærede medlem rulle videre, idet jeg dog skal sige et enkelt ord om det ærede medlems historieskrivning